

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 482

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΔΙΜΝΗ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΚΑΣΤΡΟΥ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΔΗΜΝΟΥ ὑπὸ Κωστή Παλαμά.

ΤΟ ΡΟΔΟΝ ὑπὸ Σ. Μηλιαράκη.

ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΪΘΙΣ, διήγημα Ed. About.

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΑΘΟΝΗΣ, ἐκ τῶν τοῦ Ἰταλοῦ Paolo Mantegazza.

Ο ΣΑΠΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν τῷ Ἀστεροσκοπίῳ τῶν Παρίσιον ὀργανωθῆ ὑπὸ τῆς Διεθνούς ἡλεκτρικῆς Ἑταιρίας ἡλεκτρικὴ ἔκθεσις, ἥτις ἀρξαμένη τὴν δεκάτην τοῦ προκτόνος μηνός, διήρκεσεν ἐπὶ ὀκταήμερον. Ἡ ἔκθεσις ἦτο προσετιτῇ δι' εἰσιτηρίων καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς θῆς τῆς πρωΐας, καὶ τὰς ἑσπέρas ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 11ης.

Ἡ ἔκθεσις, ἥτις λογίζεται μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειωτῶν, περιέλαβε πλείονας τῶν 120 ἑκθετῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἐκθέματα ἀντεπροσώπωνον πάντας τοὺς κλάδους τῆς διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἀναπτυχθείσης δραστηριότητος. Ὁ φωτισμὸς τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἀστεροσκοπίου συνίστατο ἐκ 550 ἡλεκτρικῶν λυχνιῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως ἐγένοντο διάφορα ἐπιστημονικὰ ἀναγνώσματα, οἷα τὰ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἰς τὴν ἱατρικὴν, εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην, περὶ ἡλεκτρικῶν φάρων, περὶ τηλεφωνήσεως κ.τ.λ.

— Ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου πρόκειται νὰ ἱδρύσῃ διεθνή γεωγραφικὴν Ἑταιρίαν. Πρὸς διακανόνισιν δὲ τῶν ὄρων τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑταιρίας μετεκαλέσαστο ἐν Βελγίῳ τὸν γεωγράφον Milne-Edwards.

— Μία τῶν πρωτοτυποτάτων καὶ νεωτέρων ἐφαρμογῶν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἶνε ἡ σκόπησις τὴν ἀναζητήσιν τῶν δηλητηριῶν ἐν τῷ σώματι τῶν ζῴων. Ἡ ἐν τῷ Ἀστεροσκοπίῳ τῶν Παρίσιον ἔκθεσις παρέσχε λίαν περιεργὸν συσκευὴν ὠρισμένην εἰς τοιοῦτου εἶδους πειράματα· ὁ ἐφευρέτης αὐτῆς, ὅστις ἐπλήκει νὰ τὴν χρησιμοποίησιν παρὰ τοῖς ἱατροῖς, ἐδοκίμαζε τὴν ἐφευρέσιν τὸν ἐν τῇ ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν βατράχων, διὰ νὰ μὴ ἐπισύρῃ δὲ τοὺς κεραυνοὺς τῆς ἐναντίον τῆς ζωοτομῆς Ἑταιρίας, παρεσκευάζει τοὺς βατράχους ἐν χώρῳ μὴ προσετιτῇ εἰς τὸ πλῆθος. Τὸ ζῶον ζωοτομηθέν καὶ δηλητηριασθὲν δι' ὀκτὼ ἐγχύσεων, ὑπόκειται εἰς ἡλεκτρικοὺς ἐρεθισμοὺς καὶ ἀνεργείας αὐστηρῶς καθοριζομένας. Παρατηρήθῃ δι' ὁ βῆθος τῆς διεγέρσεως τῶν μυῶν, τῶν νεύρων, τῆς καρδίας, ποικίλλει σὺν τῷ εἶδει τῆς δηλητηρίασεως· τὰ ὄργανα βατράχου φονευθέντος δι' ἐγχύσεως στρυχνίνης ἐρεθίζονται διαφόρως ἢ τὰ ὄργανα βατράχου φονευθέντος δι' ἄλλου δηλητηρίου. Ἐκαστὸν δηλητήριον ἐνέχει ἰδίαν δραστηριότητα καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς ἐν λόγῳ συσκευῆς εὐκόλος καθίσταται ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ἱχνυος αὐτοῦ. Ἐνθα ἡ χημικὴ ἀνάλυσις τυγχάνει ἀνεπαρκῆς, ὡς ἐπὶ ἀνθρωπίνων σπλάγχνων, πρὸ καιροῦ θεταμμένων, ἀρκεῖ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, τοῦλάχιστον κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ἐφευρέτου.

— Ἐν Βόννῃ θὰ συνέλθῃ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σύνοδος παλαιοκαθολικῶν.

— Ἐν Παρίσιος ἱδρύθῃ μεγάλη Ἑταιρία φιλομουσικῶν φέρουσα τὸ ὄνομα *Petit Bayreuth* καὶ ἐκδίδουσα ἴδιαν ἐφημερίδα, «*Revue Wagnerienne*».

— Ὁ ἀκάματος Δεσπεύς ἀκοπεῖ τὴν διόρυξιν ἐτέρου ἰσθμοῦ, τοῦ Κράζ, κειμένου πρὸς βορρᾶν τῆς χερσονήσου Μαυλάκας τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Ἡ ἐπιχείρησις θέλει στοι-

χίσει 25 ἑκατομύρια φράγκων, τὰ δὲ ἔσοδα ὑπολογίζονται εἰς 6 ἑκατομύρια κατ' ἔτος. Οἱ πλείοντες πρὸς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας οὐκ μόνον θὰ οἰκονομῶσι χρόνον τεσσάρων ἡμερῶν, ἀλλὰ θ' ἀποφεύγῃσι καὶ τὴν ἐπικίνδυνον ὁδὸν περὶ τὴν Μαλάκαν.

— Οἱ ἐπιχειρηματῆαι Ἀγγλοὶ ἐκδόται ἐν Λονδίνῳ κατέκλυσαν τὴν οἰκογένειαν Ἰδρῶανος δι' αἰτήσεων τῶν ἡμερολογίων τοῦ στρατηγοῦ, προσφέροντες μεγάλα ποσά. Ἡ κυβερνήσις ὅμως, ἥτις ἐπέμπε πρῶτον τὰ χειρόγραφα εἰς τὸν στρατηγὸν Wolseley, δὲν παραδίδει αὐτὰ εἰς τὴν οἰκογένειαν ἰσως ἐνεκα τῶν μὴ λοκαυτικῶν διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς κρίσεων τοῦ Ἰδρῶανος.

— Ὁ Ἰούλιος Βέρν ἐπεράτωσε νέον μυθιστόρημα ὀνομαζόμενον «*Ματθίας Σανδὼρ*». Ἐπειδὴ δὲ συνέπεσεν ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου τούτου νὰ ἔχῃ μεγίστην ὁμοιότητα πρὸς τὸ ἄρκα τοῦ Claretie «*Ὁ πρίγκηψ Zillah*», ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἐξηγεῖ τὸ τυχαῖον τῆς συμπτώσεως, καὶ διαβεβαίει αὐτὸν περὶ τούτου πρὸς ἀποφυγὴν μομφῆς ἐπὶ τυποκλοπίᾳ. Ὁ Claretie ἀπευσεν εὐθὺς νὰ διαβεβαιώσῃ αὐτὸν ὅτι ἡ ἐξηγησις αὐτῇ ἦτο ὁλοῦς περιττὴ εἰς ἄνδρα οἷός ὁ Ἰούλιος Βέρν.

— Ὁ στρατάρχης Mac Mahon γράφει νῦν τὰ ἀπομνημονεύματά του, ἀπὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν κατέθεσε τὴν προεδρίαν. Τὰ ἀπομνημονεύματα ὅμως ταῦτα δὲν εἶνε ὠρισμένα πρὸς ταχῆαν δημοσίευσιν.

— Ἐν Παρίσιος ἐκτίθεται εἰς πώλησιν ἐν τῷ μεγάρῳ Drouot σειρά χειρογράφων τοῦ Μιραβώ. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα εἰκοσι τὸν ἀριθμὸν διατηροῦνται ἐν καλῇ καταστάσει, ἐκτός τῆς κιτρίνης χροιάς τοῦ χάρτου καὶ ἐρυθρῶν τινῶν, κηλίδων, κρίνονται δὲ πολὺτιμα, διότι ἐκτός τῆς ἀξίας τῶν ὡς ἱστορικῶν λευγῶν ἀναμνησκόντων τὸν μέγαν ῥήτορα τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, δύναται τις δι' αὐτῶν νὰ σπουδάζῃ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας καὶ τῆς γραφῆς τοῦ Μιραβώ, περὶ τῆς ὁποίας λέγουσιν ὅτι εἶνε λίαν πρωτότυπος. Μετὰ τῶν χειρογράφων διακρίνεται τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Βίος τοῦ Ἰουλίου Ἀγρικόλα*», ἐκ 39 σελίδων, μετὰ περιθώριον εὐρυτάτου καὶ πλήρως παραπομπῶν. Αἱ σελίδες τῆς «*Πρωστικῆς Μοναρχίας*» φέρουσι στενότερον περιθώριον, γέμουσι δὲ παραπομπῶν, ἀποσπείσεων καὶ προσθηκῶν. Τὸ μᾶλλον δὲ περιεργὸν ἐξ αὐτῶν εἶνε ἡ «*Ἐπιτομὴ γραμματικῆς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης*», ἐκ 52 σελίδων, τῶν ὁποίων προηγεῖται αὐτοῦ γραφὸς ἐπιστολὴ τοῦ Μιραβώ πρὸς τινὰ Σοφίαν. Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ ἐν τῷ χειρογράφῳ τούτῳ εἶνε πολὺ λεπτότερος τοῦ ἐν τοῖς ἄλλοις, τὰ γράμματα δ' αὐτοῦ δὲν ἔχουσι τὴν ἀκαμψίαν καὶ τὴν στενωγῶρον συναρμολόγησιν τῶν τῆς «*Πρωστικῆς μοναρχίας*», ἀλλ' εἶνε σχεδὸν στρογγύλα καὶ δεικνύουσι πού καὶ πού τάσεις πρὸς καλλιγραφικὰς ἐπιτηδεύσεις. Εἶνε προφανές ὅτι ἡ βαρεῖα καὶ νευρώδης γραφὴ τοῦ ῥήτορος καὶ τοῦ ἱστορικοῦ ἀντικατεστήθῃ ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῆς κοινωτέρας καὶ γλυκυτέρας γραφίδος τοῦ ἐραστοῦ. Ἐτερον τετραδίου περιλαμβάνει πολυάριθμον σειρὰν ἀσυναρμολογῶν φύλλων καὶ παντοῖοσχημα τεμάχια χάρτου, ἐφ' ὧν ὁ Μιραβώ, ὅστις ἀνεγίνωσκε πάντοτε μὲ τὸν κάλαμον ἀνὰ χεῖρας, ἐρριπτεν ἀκαταλόγως τὰς σκέψεις τοῦ ἡ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἀναγινωσκομένων βιβλίων, τῶν ὁποίων ἤθελε νὰ τηρήσῃ τὴν μνήμην. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται στατιστικαὶ σημειώσεις, ἱστορικαὶ χρονολογίαι, φιλοσοφικαὶ σκέψεις καὶ κομψοὶ στίχοι.

— 30,000 ἀτμομηχανὰς κατέχουσιν οἱ Ἀμερικανοὶ, τῶν ὁποίων ἐκάστη ἀξίζει κατὰ μέσον ὄρον 50,000 δραχμῶν. Τὰ 16 ἐργοστάσια, ἀτινα κατασκευάζουσι ταύτας, ὀφίλουσι κατ' ἔτος νὰ προμηθεύωσι 1200 ἐξ αὐτῶν, διανεμομένας ἀναλόγως τῆς φήμης ἐκάστου τῶν ἐργοστασίων.

— Οἱ υἱοὶ τοῦ διςμήμου γλυπτοῦ Δαβὶδ Δ' Ἀνζερ ἐδωρήσαντο εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου 550 ὀρειχάλκινα μτάλλια, ἔργα τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

— Ἡ πρὸς τὸ τέλος παρελθόντος ἔτους ὀργανωθείσα ὑπὸ τοῦ Φυσιολογικοῦ Μουσείου τῶν Παρίσιων γεωλογικὴ ἐκδρομὴ εἰς Βουλώνην καὶ εἰς Ἀγγλίαν ἐσχόπετο κυρίως νὰ δια-

τρέψῃ ἀμφοτέρως τὰς ὁχθας, τὴν τε γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν, τῆς Μάγχης, ἵνα ἐπιτοπίως ἐξετάσῃ τοὺς δρους τῆς σχηματισμοῦ τοῦ πορθμοῦ, καὶ ὁρίσῃ τὸν γεωλογικὸν χρόνον, εἰς ὃν ἀνάγεται ὁ ἀπὸ τῆς στερεᾶς χωρισμὸς τῆς Ἀγγλίας. Γενικὴ πεποίθησις μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκδρομῆς ἐσχηματίσθη παρὰ τοῖς ἀποτελέσαισι τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι τὸ φαινόμενον παρετάθη ἐπ' ἄπειρον σειρὰν περιόδων, ὅτι ἐπερατώθη κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τεταρτογενεῖς ἐποχῆς καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ οὐδεμίαν ἐνέργειαν ὑποτίθησι διάφορον ἐκείνων, τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην ἔχομεν ὑπ' ὄψιν.

— Ἡ ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ὑποδοχὴ τοῦ Δεσποῦ γενήσεται τῇ ἐνδεκάτῃ, κατὰ τὸ καθ' ἡμᾶς ἡμερολόγιον, τοῦ προσεχικοῦ Ἀπριλίου.

— Ὑπὸ τῶν Γάλλων ζωγράφων ἐξελέγησαν οἱ κριταί, τεσπάρωνται τὸν ἀριθμὸν, οἱ μέλλοντες νὰ κρίνωσιν τὰ εἰς τὴν ἐτήσιαν Ἐκθεσιν τοῦ 1885 ὑποβληθέντα ἔργα τῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποσταλέντων ἑλαιογραφῶν, ὕδρογραφῶν, καὶ ἰχθυογραφημάτων ἀνέρχεται εἰς 7,200, ἐλάττων κατὰ 500 τῶν τὸν παρελθόντος ἔτους. Μεταξὺ αὐτῶν πολυάριθμοι εἶνε αἱ μεγάλοι μεγέθους εἰκόνες.

— Περὶ τοῦ πρό τιος καιροῦ ἀποθνήσκοντος Ρώσου στρατηγοῦ Τσιτλέβιν, ὅστις μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Σκόδελεφ ἐκρίθη ἐν τῷ τελευταίῳ Ρωσοτουρκικῷ πολέμῳ ὡς εἰς τὸν ἐξοχωτάτων στρατηλατῶν, ἐκμοσιεύθη ἐν τῇ Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει μακρὰ μελέτη ὑπὸ τοῦ Ρώσου στρατηγοῦ καὶ συναγωνιστοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ Φρολόβ.

— Ἐν τῷ ὅπισθεν τοῦ Βιομηχανικοῦ μεγάρου χώρῳ τῶν Ἡλυσίων πεδίων ἐν Παρίσις μέλλει νὰ τελεσθῇ Ἐκθεσις ἀπρίτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἀφορμῶν εἰς τὴν ἀρτοποιίαν καὶ τὸ ἄλσμα, καὶ τὰ εἰς ταῦτα ὑπαγόμενα βιομηχανήματα. Ἐκτὸς τοῦ διαφέροντος, ὅπερ κυρίως παρέχει ἡ ἐν λόγῳ ἐκθεσις, κρίνεται ὅτι θέλει κεντῆσι: κυρίως τὴν περιεργίαν τοῦ καινοῦ τὸ θεαματὶ ἀλλεπαλλήλων μεταμορφώσεων, τὰς ὁποίας ὑφίσταται εἰς κόκκος σίτου. Ὁ σίτος θὰ κομίζεται ἐντὸς σακκίου ὅς ἐξέρχεται τοῦ αὐτοβλάντος ἡ τῶν πλοίων, ἅτινα τὸν φέρουσιν ἐξ Ἀμερικῆς, καὶ οἱ τελειότατοι μύλοι θὰ τὸν μεταποιῶσιν εἰς ἄλευρον. Πρὸς τοῦτο πλείστα μηχαναὶ θὰ ἐργάζονται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ τμήματι τοῦ αὐτοῦ ἄλσματος. Ἐν δὲ τῷ τμήματι τῆς ἀρτοποιίας θὰ ἀποδεικνύεται διὰ τίνων μέσων κατασκευάζεται ἡ ζύμη, καὶ τίνι τρόπῳ ψήνεται εἰς τοὺς κλιβάνους.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Πηρισιῶν παρέσχεν εἰς τοὺς ὁργανωτὰς πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς κατάρτισιν τῆς ἐκθέσεως.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Στοιχεῖα Χημείας ἀνοργάνου. Ἐρανισθέντα ἐκ διαφόρων πηγῶν πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων ὑπὸ Ἡλία Γ. Βαλσαμάκη, διδάσκοντος τὰ Φυσικο-Μαθηματικά κ.τ.λ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1884. Τύποις Σ. Γ. Βουτυρά, Σελ. α'—λγ', καὶ 1—167.

Ἀκολούθια τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σπαραφίου τοῦ ἐν τῷ ὅρει τοῦ Δομποῦ τῆς Λεβαδείας ἀσκήσαντος καὶ ἑορταζομένου τῇ 6ῃ τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἥτις ἐξεδόθη μὲν τὸ πρῶτον ἐκ χειρογράφου κειμένου ὑπὸ τοῦ πρῶην Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κυρίου Νεοφύτου Μεταξά, ἐκδίδεται δὲ νῦν ἐπιδιωρθωμένη καὶ ἐπιηυξημένη ὑπὸ τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς Μονῆς τοῦ Δομποῦ ἱερομονάχου Εὐθυμίου Γ. Καθεθαῖ, προλήτου τῆς Θεολογίας. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Ἀττικῶν Μουσείων. 1885. Σελ. 74.

Ἱγνατίου Μοσχάκη. Ὑψηλῆς τοῦ τῆς Θεολογίας, Ἐρμηνεία Περιτοκῶν τοῦ Ἐὐαγγελίου. Ἐκδίδεται δαπάνῃ Ἀνστήτῃ Κωνσταντινίδου. Ἐν Ἀθήναις, Βιβλιοπωλεῖον ὁ «Κοραῖς». Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀττικῶν Μουσείων. 1885. Σελ. 197. 16ον ὁρ. 2,50.

Beiträge zur historischen Syntax der griechischen Sprache, herausgegeben von M. Schanz. Heft 5. Band II. Heft 2. Entwicklungsgeschichte der Absichtssätze von Dr. Philipp Weber. Zweite Abtheilung: die Attische Prosa und Schlussergebnisse. Würzburg 1885. S. 124.

Ἀφοῦ ἀπαξ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Οὐμβόλδου ἐγνώσθη, ὅτι ἡ γλῶσσα δὲν εἶναι τίς ἔργον συμπειληρωμένων καὶ τέλειον κείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐνέργεια ἀνελισσομένη ἀδιαλείπτως ἐνώπιον ἡμῶν, εἶπετο αὐτοδῆλως, ὅτι τὴν ἐνέργειαν ταύτην οὐδ' ὡς ἄλλως κρεῖσσον

ἡ διὰ τῆς παρατηρήσεως ἐφ' ὅσον οἶόν τε πλείστον χρόνον, τ. ἔ. διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐρεῦνης αὐτῆς δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν. Τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἐξετάσιν τῆς γλώσσας ὡς πρὸς τοὺς φθόγγους, τοὺς τύπους, τὴν σύνθεσιν, τὴν σημασιολογίαν, ἐτυμολογίαν κ.τ.λ. ἀπὸ πολλοῦ μεταχειρίζονται οἱ γλωσσολογῶντες μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἀλλ' ἐπὶ τὴν σύνταξιν ἀρχῇθεν ἦσαν προσέσχον, τὸ μὲν διότι καὶ ἡ παλαιότερα ἔρευνα δὲν ἦτο ὅλως ἀποδεδειγμένη, ὅπως ἡ ἐν τῇ σύνηθῃ λεγομένη γραμματικῇ ἐν χρήσει, τὸ δὲ διότι πολὺ λαὶ ἐργασίαι ὤφειλον πρότερον ἐν ταῖς καθ' ἑκάστην γλώσσαις νὰ γίνωσιν, ἵνα τὰ συμπεράσματα ἔχῃσι στερεὰν βάσιν καὶ κύρος. Ἀφ' οὗτο δ' ὅμως ὁ Delbrück διὰ τῶν *Syntaktische Forschungen* (4 τόμων) καὶ ὁ Dräger διὰ τῆς *historische Syntax der lat. Sprache* ἤνοιξαν τὴν ὁδὸν εἰς τὰς τοιαύτας ἱστορικὰς τῆς συντάξεως ἐρεῦνας καὶ νέον ἄπλετον φῶς ἐπὶ πλήθους παραδόξων καὶ ἀνωμάτων φαινομένων διέχυσαν, προήλθον εἰς μέσον καὶ οἱ τὴν Ἑλληνικὴν μόνην εἰδικῶς σύνταξιν ὑποκείμενον τῶν μελετῶν τὴν ποιήσαντες. Οὕτω π. χ. ὁ Tychon Mommmsen ἀπέδειξε, διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐξετάσεως ὅτι ἡ μετὰ πρόθεσις εἶναι κυρίως πεζολογικὴ, ἐνῷ ἡ σὺν ἐν συντάξει μᾶλλον ποιητικὴ. Ὅστις θέλει νὰ ἐπιθεωρήσῃ τρόπον τινὰ τῆς ἑλλ. γλώσσας τὰς τελικὰς προτάσεις τὰς ἐν τῇ πεζογραφίᾳ διελανούσας πρὸ αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ μελετήσῃ τὸ ἀνωτέρω παρατεθὲν τεῦχος. Θὰ ἴδῃ πῶς κατὰ μικρὸν τὸ μὲν μόριον ὡς καὶ ὅπως περιστάλλονται καὶ τέλος ἀποβάλλονται ὅλως, τὸ δὲ ἵνα ἐπιδίδει καὶ τέλος ἐξαλαύνει πάντα τῆλλα, καὶ θὰ ἐννοήσῃ εὐκόλως διὰ τὴν νέα Ἑλληνικὴν μόνον τελικὸν μόριον ἔχει τὸ γὰρ. Θὰ ἴδῃ ἐπ' ἱσῆς πῶς βαθμὴν ἡ χρήσις τῆς εὐκτιχῆς καὶ ἐν τοῖς δοκιμῶσι ἔτι χρόνους ἐλάττωται καὶ ὁσημέραι ἡ τῆς ὑποτακτικῆς ἐκτείνεται, κ. τ. λ. Αἱ δ' ἀποδείξεις γίνονται οὐχὶ διὰ θεωριῶν κενῶν καὶ ἀνυποστάτων, ἀλλὰ διὰ στατιστικῆς ἀπαριθμήσεως καὶ κριτικῆς ἐξετάσεως πάντων τῶν χωρίων ἐν οἷς ἀπαντῶσι τὰ μόρια αὐτὰ. Ἀναμφιβόλως ὁ στατιστικὸς οὗτος τρόπος τῆς ἐρεῦνης εἶναι ὀχληρὸς, δι' αὐτὸ καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τὰ ῥᾶστα συνήθως τρεπομένοις οὐ μόνον ἀγαπητὸς δὲν εἶναι, ἀλλὰ καὶ σκωμμάτων γίνεσθαι πρόξενος εἰς τοὺς τυχόν μεταχειριζομένους αὐτόν. Ἀλλ' ἀφοῦ σήμερον ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων, ὅτι αἱ ἱστορικαὶ λεγόμεναι ἐπιστῆμαι, ἢ ἀποκτῶσι τὰ περὶ αὐτῶν λεγόμενα ὁπωσδήποτε τὸ κύρος τῶν βετικῶν ἐπιστημῶν, ἀνάγκη νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῶν τῶν βετικῶν ἐπιστημῶν ζήτησιν, τ. ἔ. τὴν ἱστορίαν, τὴν στατιστικὴν, τὴν συγκρίσιν, οὐδὲ ἄλλο ὑπολείπεται τοῖς παρ' ἡμῖν φιλοτιμουμένοις νὰ ἐργασθῶσιν ἐπιστημονικῶς ἢ νὰ μεταχειρίζωνται τὴν ἐπικρατήσανσαν ἐπ' ἐσχάτων ἐν Εὐρώπῃ μέθοδον τῆς ἱστορικῆς καὶ στατιστικῆς καὶ συγκριτικῆς ἐρεῦνης, ἢ λαμπρῶς καὶ μετ' ἐπιτυχίας εὐρίσκει ἐφρημοσμένην ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ ὁ ἀναγνώστης. Ἐξ αὐτοῦ πολλὰ δύναται τις ἀσφαλίστατα νὰ διασχῇ περὶ τῆς χρήσεως τῆς εὐκτιχῆς καὶ ὑποτακτικῆς κατὰ τὴν παραχωρημένων χρόνων ἐν ἐκάστῳ ἰδιαίτερος συγγραφεὶ, περὶ τῆς χρήσεως τῶν μορίων, περὶ τῆς χρήσεως τοῦ μὴ ἐν ταῖς ἐξ ἐκφράσεων φόβου σημαντικῶν ἐξηρητημέναις προτάσεσι κττ. καὶ πρὸς τούτους περὶ τῆς μεταβολῆς ἣν σὺν τῷ χρόνῳ ὑφίστανται αἱ χρήσεις αὗται κττ. Τοιούτων εὐρίσκοντες τὸ εἰρημένον βιβλίον συνιστάμεν αὐτὸ προθύμως τοῖς διαφορομένοις τῶν παρ' ἡμῖν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

22 Μαρτίου, Παρασκευή.

Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα ἦλθον ἐφέτος πρωϊμώτερον, πρὶν ἢ ἡ φύσις, ἀπαλλαγείσα ἐντελὸς τῶν δεσμῶν τοῦ χειμῶνος, ἐνδύθῃ κατὰ τὴν ἑορτάσιμον ἐνδυμασίαν πρὸς υποδοχὴν αὐτῶν. Τὰ κόκκινα αὐτὰ ἐπεφάνησαν μετὰ τῶν παραθεμάτων τῆς οἰκογενειακῆς τραπέζης, ἡ πληροῦσι τὰ θυλάκια τῶν παιδιῶν. Πλήρεις ἀνθρώπων οἱ νοοὶ κατ' ἐξαιρέσιν, καὶ πλήρεις ἀνθέων. Οἱ ἄμνοι βελάουσι πενθίμως, ἀναμένοντες τὸν σφαγέα. Καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ περὶ αὐτῆς χώροι, ἡ ἀπὸ τῶν Στύλων μέχρι τοῦ Θησείου μακρὰ ὁδὸς, ἀναμένουσι τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα, ὅπως ἀντὶ τῆς συνήθους αὐτῶν γαλήνης καὶ ἐρημίας, ἀντηχήσωσιν ὑπὸ τοὺς βορῆθους τοῦ σωρηδὸν διασπορευμένου ἐκεῖ πλῆθους, ὅπως καὶ τὸ ἀνέκλιθεν ἔθνος, ἀλλὰ παρκαμζὼν ἀπὸ τίνος πανηγυρίσῃ τὰ νεώτερα ἐπικληθέντα Παναθήναια.